poročila o delu

OBVESTILO O USTANOVITVI AKTIVA UPOKOJENIH MEDICINSKIH SESTER PRI DRUŠTVU MEDICINSKIH SESTER LJUBLJANA

Na redni letni skupščini Društva medicinskih sester Ljubljana dne 24. 4. 1987 je bil soglasno sprejet sklep, da se ustanovi Aktiv upokojenih medicinskih sester pri ljubljanskem društvu.

V Aktivu želimo predvsem povezati vse upokojene medicinske sestre in jim omogočiti, da se seznanjajo z novimi spoznanji v medicini. Zato tudi program dela za leto 1987 predvideva dve srečanji s strokovnimi predavanji.

Prvo srečanje je bilo 10. 6. 1987 v prostorih Centra za mentalno zdravje, Poljanski nasip 58. Strokovno predavanje na temo Dodati leta življenju je imel doc. dr. Hubert Požarnik. Zanimivemu predavanju so se kolegice odzvale s živahno diskusijo. Srečanje je bilo res tovariško in prisrčno. Za dobro počutje so poskrbeli delavci Univerzitetne psihiatrične klinike, ki so nam dali na razpolago svojo predavalnico in nam pripravili zakusko.

Za vso pozornost in prijazen sprejem se zahvaljujemo: direktorju Psihiatrične klinike doc. dr. Jožetu Darovcu, prof. dr. Jožetu Lokarju za spodbudne besede za naše nadaljnje delo, vodji negovalne službe in predsednici ZDMSS Ladi Škerbinek, predsednici društva medicinskih sester Ljubljana Duški Vreg, glavni medicinski sestri Marti Senica in vsem delavcem Centra za mentalno zdravje.

Prvega srečanja se je udeležilo 30 kolegic.

Drugo srečanje bo predvidoma v mesecu novembru ali decembru 1987 s strokovnim predavanjem prim. Borisa Cibica: Zvišan krvni pritisk.

Na prvem srečanju so medicinske sestre potrdile člane ožjega odbora, ki je pripravil program dela, ga predložil skupščini in sklical prvi sestanek. V odboru so: Maruša Šolar, vodja, Majda Gorše, Julka Kuzma, Joža Kunstek, Malči Pavčič-Lisac, Mira Pridgar, Zofka Poženel.

Vabimo vse upokojene medicinske sestre, da se nam pridružijo. Prijave s točnim naslovom pošljite na naslov: Malči Pavčič-Lisac, Ljubljana, Trg prekomorskih brigad 7 (tel. 555-479).

Program dela Aktiva upokojenih medicinskih sester za leto 1987

1. Vključitev medicinskih sester v redni program izobraževanja na vseh ravneh. Na društvenih predavanjih smo oproščene plačevanja kotizacije.
2. Organiziranje dveh enodnevnih seminarjev v Ljubljani v mesecu maju ali juniju na temo Dodati leta življenju in v mesecu oktobru ali novembru na temo Zvišan krvni pritisk.
3. Vključiti čim več kolegic v aktiv.
4. Nastaviti kartoteko včlanjenih medicinskih sester s podatki o njihovem delu v poklicu, društvu in drugih organizacijah.
5. Poskrbeti za plačevanje članarine, ki znaša (za 1987) 1200 din in za to, da bi se vse članice naročile na Zdravstveni obzornik.

6. Medsebojna skrb in obveščanje o tistih medicinskih sestrah, ki živijo v domovih starejših občanov ali so kako drugače potrebne pomoči.

Vodja Aktiva upokojenih medicinskih sester
Maruša Šolar

osebne vesti

IN MEMORIAM JOŽETU MOŠKONU

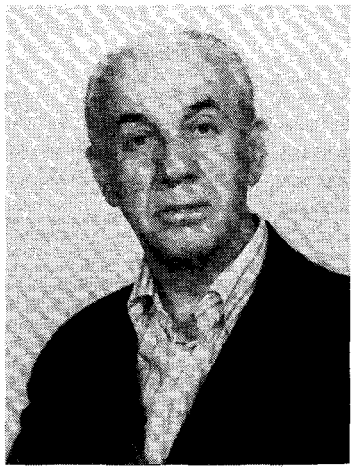

Spoštovani svojci, dragi prijatelji, sodelavci, dragi bolniki pokojnega Jožeta Moškona!

Od njega bi se želel posloviti v imenu njegovih sodelavcev z Ortopedske klinike.

Pokojnik se je rodil pred 71. leti v Moravčah. Družina se je od tam preselila v Zagorje, kjer je končal šolo in se izučil za krojača. V tem poklicu pa ni bil zadovoljen. Naredil je šolo za bolničarja ter dobil delo v bolnišnici Celje. Tam ga je zatekla II. svetovna vojna. Med vojno je bil nekaj časa v internaciji v Nemčiji, ob vrnitvi domov pa je odšel v partizane, kjer je zopet delal kot bolničar.

Po končan vojni je bil zaposlen nekaj časa v zasilni vojaški bolnišnici v Portorožu. Kmalu pa je prišel na Ortopedsko kliniko v Ljubljano, kjer je ostal vse do upokojitve. Tukaj sta hitro prišla do izraza njegov izreden občutek in potrpežljivost za delo z bolniki. Bil je eden od najbolj iskanih in priljubljenih delavcev. Dolga leta je bil glavni bolničar moškega oddelka. Ne več mlad je z izredno zavzetostjo in pridnostjo naredil srednjo medicinsko šolo. Dobil je naziv in položaj medicinskega tehnika in vodje tima. Na tem mestu je ostal do upokojitve. Za svoje vestno in požrtvovalno delo je bil odlikovan z redom zaslug za narod s srebrno zvezdo.

Sam sem se srečal z njim pred 24. leti, kot mlad specializant. Zame je bil in mi bo ostal v spominu kot »gospod Jože«, a ne gospod po obleki ali po položaju, ampak gospod v najžlahtnejšem pomenu te besede – »gospod manire«. Enako je znal biti pozoren do nadrejenih, kot tudi ljubezniv in ustrežljiv do najbolj ubogih bolnikov.

Vedno se bom spominjal, ko mi je še neizkušenemu pomagal previjati bolnike s težkimi gnojnimi komplikacijami, kakršnih današnji rod ne pozna več. Spominjal se bom tudi, kako me je kot bolnika na Ortopedski kliniki pozorno taktno in nevsiljivo stregel. Mnogi moji sodelavci pa si ga bodo zapomnili kot tovariškega sodelavca in tudi kot učitelja. Svoje znanje je nesebično razdajal v dobro bolnikov.

Vsi, ki smo delali z njim in vsi, ki jim je stregel, se ga bomo spominjali s hvaležnostjo v srcu.

as. dr. France Vrevc

beležka ob knjigi

Dušan Kecmanović (ur.): **PSIHIJATRIJA.**
Beograd, Medicinska knjiga, 1986.

Psihiatrija je zelo obsežna medicinska stroka, ki se ne le prepleta z drugimi medicinskimi strokami, temveč tudi posega v najrazličnejše družbene in celo tehnične vede. Zato dandanes ni strokovnjaka, ki bi poznal vsa dognanja psihiatrije, niti ni na svetu učbenika, ki bi zadovoljivo strnil ta spoznanja. Celo najpopolnejši svetovni psihiatrični učbeniki (kot je recimo Comprehensive textbook of psychiatry, ki ga urejata H. J. Kaplan in B. J. Sadock) zajemajo le nekatere vidike psihiatrije.

V Jugoslaviji kar dve desetletji skorajda ni bilo psihiatričnih učbenikov, razen skromnih – in ožjemu področju namenjenih – priročnikov. V zadnjem desetletju pa je izšel slovenski učbenik psihiatrije (urednik Lev Milčinski, prva izdaja leta 1978, druga izdaja 1986), beograjski učbenik psihiatrije (urednica S. Morić-Petrović) in sarajevski učbenik psihiatrije (urednik Dušan Kecmanović, prva izdaja 1980, druga izdaja 1983, tretja izdaja 1986).

Za vse naštete učbenike velja, da so predvsem plod dela fakultetnih učiteljev s posameznih fakultet in niso prerasli teh okvirov – razen za tretjo izdajo Psihijatrije, ki jo je uredil Dušan Kecmanović, napisalo pa kar 21 strokovnjakov iz vseh jugoslovanskih univerzitetnih centrov. Zato lahko upravičeno trdimo, da je ta učbenik pravzaprav **prvi jugoslovanski učbenik psihiatrije** in se zato močno razlikuje od prvih dveh izdaj, pa tudi od drugih psihiatričnih učbenikov pri nas.

Formalno je učbenik sicer namenjen študentom medicine, a njegov obseg (943 strani) sam po sebi kaže, da je za študente preobširen. Zato se je že v enem letu, odkar je na tržišču, pokazalo, da ga uporabljajo zdravniki različnih strok, pa specializanti psihiatrije in klinične psihologije, pa celo sodniki, odvetniki in drugi strokovnjaki, ki pri svojem delu potrebujejo informacije s področja psihiatrije.

Podrobna analiza učbenika, ki je razdeljen kar v 39 poglavij, je seveda smiselna le za tiste, ki bodo pripravljali novo izdajo tega učbenika. Z vidika medicinske sestre, ki dela v psihiatriji, pa je učbenik zanimiv predvsem zato, ker najde v njem poleg specifičnih strokovnih informacij o posameznih duševnih motnjah, duševnih boleznih in drugem, tudi splošne informacije o znakih duševnih motenj, o raznih duševnih procesih in podobnem.

Nesmiselno bi bilo, da bi ta učbenik v celoti priporočali medicinskim sestram, ki delajo v psihiatriji, saj je po svoji vsebini deloma ustrezen celo specializantom psihiatrije. Toda v posameznih poglavjih tega učbenika bo marsikatera medicinska sestra, ki dela v psihiatričnih institucijah, našla dragocene informacije o tistem, kar jo znotraj obsežne psihiatrične stroke najbolj zanima in kamor je usmerjena njena strokovna pozornost.

Če namreč primerjamo ta učbenik z ostalimi psihiatričnimi učbeniki, ki so izšli v Jugoslaviji, zlahka ugotovimo, da je kljub nekaterim nedoslednostim (kar je glede na 21 avtorjev pričakovano in razumljivo) najpopolnejši učbenik psihiatrije pri nas.

prof. dr. Jože Lokar

NAVODILA SODELAVCEM IN DOPISNIKOM ZDRAVSTVENEGA OBZORNIKA

1. Prispevki za objavo naj bodo tipkani na pisarniškem papirju formata A4 z dvojnim razmikom. Levi rob naj bo širok 3 cm, desni pa 2 cm. Prosimo za dva izvoda!

2. **Naslovna stran članka** mora vsebovati: naslov članka, ki naj kratko in razumljivo označuje njegovo vsebino, ime in priimek vseh avtorjev, njihov akademski naslov oz. poklic, ime in naslov delovne organizacije in oddelka, kjer je delo nastalo.

3. **Izvleček v slovenščini** naj v največ 15 tipkanih vrsticah vsebinsko povzema in ne le našteva pomembnejše dele članka.

4. **Izvleček v angleščini** (abstract) se začne z naslovom članka. Na željo avtorja ga pripravi tudi uredništvo Zdravstvenega obzornika.

5. Prispevki za objavo naj bodo napisani po metodoloških načelih, razdeljeni v poglavja in podpoglavja, kar naj bo razvidno tudi iz oblike tipkopisa ali načina podčrtavanja. Članek naj bo napisan jedrnato, slogovno in jezikovno neoporečno. Obsega lahko največ 15 tipkanih strani, vključno s tabelami, slikami in literaturo.

6. Uporabljati se morajo **mednarodne merske enote** (Unitès SI) in tiste, ki jih dovoljuje zakon o merskih enotah in merilih (Uradni list SFRJ, št. 13/76).

7. **Tabele** morajo imeti vsaj dva stolpca, izpisane pa naj bodo med besedilom, na mestih, kamor sodijo. Večje tabele naj bodo le izjemoma natipkane na posebnih listih.

8. **Slike** (fotografije, risbe, diagrami) morajo biti izdelane ločeno od besedila in vsaka zase. Fotografije naj bodo na kvalitetnem papirju, risbe pa na trdem belem ali prosojnem papirju, narisane s tušem in označene z črkami letraset. Za objavo je treba predložiti izvirnik. Na hrbtni strani naj bo s svinčnikom napisano ime avtorja, naslov članka, zaporedna številka slike, po potrebi pa naj bo označen tudi njen položaj.

9. **Citate oštevilčite po vrstnem redu, po katerem se prvič pojavijo med besedilom, z arabskimi številkami v oklepaju.** To velja tudi za uporabljene citate v tabelah ali slikah.

Če se sklicujete na več del istega avtorja, ki so napisana istega leta, ali pa so izšla v več delih v isti reviji, dobi vsak citat svojo številko (starejša dela navedite najprej).

Na koncu strokovnega članka ali raziskovalnega poročila naj bo literatura zbrana po zaporednih številkah citatov.

Imena revij krajšajte tako, kot določa sekundarna revija Index Medicus.

Če je članek napisalo šest piscev ali manj, navedite vse, pri sedmih in več pa le prve tri in dodajte »et al«.

(nadaljevanje na III. str. ovitka)